ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ

ਬਨਾਮ

ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 6450)

ਸਤੰਬਰ 21, 2022

[ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਰਾਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਐਕਟ, 1956 -- ਐਸ.22(1ਬੀ) – ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2010 – ਵਾਹਨਾਂ/ਬੱਸਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਆਰ.ਐਸ.ਓ, ਵਿਜੈਵਾੜਾ ਰਾਹੀਂ ਏ.ਪੀ.ਐਸ.ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਸੀ – ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਪਰ; ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਨੇ ਉਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ – ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਪਾਇਆ ਪਰ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਰਿਣਾਮਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰ ਨਾਲ ਸਮਾਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ – ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ: 2010 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਐਸ.22(1ਬੀ) ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਐਸ.22(1ਬੀ) ਦੇ ਉਕਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਿਫੰਡਯੋਗ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ – ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਐਸ.22(1ਬੀ) ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਐਸ.22(1ਬੀ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਐਸ.22(1ਬੀ) ਦੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੰਭਵ ਹੈ – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ – ਇਸ ਲਈ, ਐਸ.22(1ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ – ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਾਯੋਜਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6450 ਦਾ 2012.

ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਲੋਂ ਮਿਤੀ 29.06.2009 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 330/CST/2008 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ.

ਅਮਰ ਦਵੇ, ਮਿਸ. ਨੰਦਿਨੀ ਗੋਰੇ, ਮਿਸ. ਨੇਹਾ ਖੰਡੇਲਵਾਲ, ਮਿਸ. ਮਾਨਵੀ ਰਸਤੋਗੀ ਲਈ ਐਮ/ਐਸ. ਕਰਨਜਾਵਾਲਾ & ਕੋ., ਜੇਮਸ ਪੀ. ਥਾਮਸ., ਰੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਰਵੀ ਸਾਗਰ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ.

ਐਨ. ਵੇਂਕਟਰਾਮਨ, ਏਐਸਜੀ, ਅਰਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਅਰੁਣਾਭ ਚੌਧਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਵਕਤਾ, ਵੀ.ਸੀ. ਭਾਰਤੀ, ਐਚ. ਆਰ. ਰਾਓ, ਐਮ. ਕੇ. ਮਾਰੋਰੀਆ, ਮਿਸਿਜ਼ ਅਨਿਲ ਕਟਿਯਾਰ, ਨਿਸ਼ੇ ਰਾਜੇਨ ਸ਼ੋਂਕਰ, ਮਿਸਿਜ਼ ਅਨੂ ਕੇ. ਰੋਏ, ਅਲਿਮ ਅਨਵਰ, ਆਸ਼ੀਸ਼ ਝਾ, ਮਿਸ. ਪ੍ਰਿਯਾ ਬਾਘੇਲ, ਜਯੰਤ ਮੋਹਨ, ਕਰਮਾ ਦੋਰਜੀ, ਦੇਚੇਨ ਵਾਂਗਦੀ ਲਾਚੁੰਗਪਾ, ਮਿਸ. ਅਦਰਯਾਏ ਸੁੱਤਾ, ਅਨਿਰੁੱਧ ਮਾਧਵ ਸੇਠੀ, ਅਭੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਮਿਸ. ਸੀ. ਕੇ. ਸੁਚਾਰਿਤਾ, ਮਿਲਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਮਿਸ. ਦੀਪਾਵਲੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ, ਮਿਸ. ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਲਾ ਗਰੁੱਪ, ਵੀ. ਐਨ. ਰਾਘੁਪਤੀ, ਐਮ. ਅਮਿਤਾ ਸਿਸਾਰੀ, ਕਮਲ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ, ਸਬਰੀਸ਼ ਸੁਬਰਮਾਨੀਅਮ, ਐਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਅਨੰਦਕੀਰਤੀ ਧਰਮਾਧਿਕਾਰੀ, ਆਦਿਤਯ ਏ. ਪਾਂਡੇ, ਭਰਤ ਬਗਾਈ, ਬੀ. ਕੇ. ਸਤੀਜਾ, ਭਾਬਤ ਬਰਧਨ ਸਿੰਘ, ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਅਰਵਿੰਧ ਐਸ., ਅੱਬਾਸ. ਟੀ., ਮਾਫੂਜ਼ ਏ. ਨਾਜ਼ਕੀ, ਪੋਲਾਂਕੀ ਗੌਥਮ, ਸ਼ੈਕ ਮੁਹੰਮਦ ਹਨੀਫ, ਟੀ. ਵਿਜਯ ਭਾਸਕਰ ਰੈੱਡੀ, ਕੇ. ਗਿਰੀਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਮਿਸ. ਰਾਜੇਸਵਰੀ ਮੁਖਰਜੀ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਜਵਾਬੀ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੋਹਰੀ ਜੇ. ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਇਥੇ 'ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ) ਵਲੋਂ ਮਿਤੀ 29.06.2009 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 330/CST/2008 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਐਸਓ, ਵਿਜੇਵਾੜਾ ਰਾਹੀਂ ਅੰਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਸੜਕ ਆਵਾਜਾਈ ਨਿਗਮ (ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, 'ਏਪੀਐਸਆਰਟੀਸੀ') ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਸੌਦੇ/ਵਿਕਰੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਲੋਂ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੌਦੇ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਅਡਜਸਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਰਿਣਾਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੂਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ – ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਦਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਫੂਜ਼ ਏ. ਨਾਜ਼ਕੀ, ਅੰਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਅਰੁਣਾਭ ਚੌਧਰੀ, ਝਾਰਖੰਡ ਦੇ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਵਕਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐਨ. ਵੇਂਕਟਰਾਮਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਵਕਤਾ ਵਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

3. ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਨਾਮਤ ਬੀਐਸਆਰਓ, ਵਿਸਾਯਾਵਟਾ ਰਾਹੀਂ ਐਪੀਐਸਆਰਟੀਸੀ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਵਾਹਨਾਂ/ਬੱਸਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀਆਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ – ਟਾਟਾ ਮੋਟਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੇਣਾ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੇ ਉਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਵੱਲ ਅਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

4. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਐਕਟ, 1956 ('ਐਕਟ 1956') ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 22(1B) ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਿਫੰਡਯੋਗ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2010 ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ 1956 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 22(1B) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 22(1B) – ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਫੰਡਯੋਗ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਧਾਰਾ 22(1B) ਨੂੰ ਐਕਟ 1956 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 22(1B) ਨੂੰ ਐਕਟ 1956 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਧਾਰਾ 22(1)(b) ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਟ 1956 ਅਧੀਨ ਸੰਭਵ ਹੈ।

5. ਪਰ, ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਰ.ਐਸ.ਓ., ਵਿਜੈਵਾੜਾ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਹੀਕਲ/ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦੇ ਉੱਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1)(b) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਝਾਰਖੰਡ ਦੀ ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰੇ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਭਾਵ, ਆਰ.ਐਸ.ਓ., ਵਿਜੈਵਾੜਾ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਸਟਾਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਵਿਕਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਝਾਰਖੰਡ ਦੀ ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ

ਝਾਰਖੰਡ ਦੀ ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਉਸ ਸੌਦੇ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਕਰੇ, ਭਾਵ, ਆਰ.ਐਸ.ਓ., ਵਿਜੈਵਾੜਾ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦੇ ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

6. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈ ਹੈ।

**ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ**

ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate